U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **I. S.**, zast. JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem se sídlem Wellnerova 1322/3C, Olomouc, proti žalované: **Ing. arch. M. H.**, zast. JUDr. Václavem Hodanem, advokátem se sídlem Wenzigova 5, Praha 2 – Nové Město, proti certifikátu žalované ze dne 5. 3. 2012, č. j. PRESBET/CA1049/12/0084, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) PRESBETON Drahotuše, s.r.o.,** se sídlem U Panelárny 594/6, Olomouc, zast. JUDr. Martinem Slavíčkem, advokátem se sídlem Koněvova 2596/211, Praha 3 - Žižkov, **II) L. Hi., III) P. Hi., IV) Ing. P. D., V) M. Ha., VI) J. R., VII) Ing. I. K., VIII) M. B., IX) A. P., X) V. Ko., XI) F. V., XII) M. Du., XIII) J. C., XIV) M. Hi., XV) I. Sv., XVI) V. T., XVII) P. U., XVIII) M. Dv., XIX) M. Z., XX) Mgr. J. A., XXI) P. N., XXII) R. Kr., XXIII) Ing. K. Po., XXIV) M. M.,** a **XXV) M. C. L.,** všichni zast. JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem se sídlem Wellnerova 1322/3C, Olomouc, o kasačních stížnostech žalované a osoby zúčastněné na řízení I) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2012, č. j. 22 A 49/2012 - 151,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti žalované **se zastavuje**.

II. Kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení I) **se odmítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

IV. Žádná z osob zúčastněných na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora uvedené právní věci dne 20. 7. 2010 kasační stížnost žalované a dále dne 27. 7. 2012 kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení I) podanou prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“). Kasační

stížnosti směřují proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byl zrušen certifikát autorizovaného instruktora vydaný žalovanou dne 5. 3. 2012 pod č. j. PRESBET/CA1049/12/0084.

K výroku I.:

Ve vztahu ke kasační stížnosti žalované Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění povinnosti uhradit soudní poplatek za kasační stížnost.

Dle § 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), se soudní poplatky vybírají za řízení před soudy České republiky, a to z úkonů uvedených v sazebníku poplatků. Soudní poplatek za kasační stížnost činí podle položky 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

Jelikož žalovaná nezaplatila v dané věci soudní poplatek za kasační stížnost, Nejvyšší správní soud ji usnesením ze dne 25. 7. 2012, č. j. 9 As 114/2012 - 11, vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení zmíněného usnesení zaplatila za kasační stížnost soudní poplatek, zároveň byla poučena, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Žalovaná byla rovněž poučena o tom, že řízení nebude zastaveno v případě, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by žalované mohla vzniknout újma, jestliže žalovaná ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které takové nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny dosud nemohla soudní poplatek zaplatit. Poučena byla rovněž o možnosti požádat o osvobození od soudních poplatků. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 30. 7. 2012.

Na uvedené usnesení týkající se zaplacení soudního poplatku žalovaná žádným způsobem nereagovala.

Z důvodu, že ani ke dni vydání tohoto usnesení nebyl požadovaný soudní poplatek žalovanou zaplacen, Nejvyšší správní soud dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti žalované zastavil.

Společně s podáním kasační stížnosti požádala žalovaná též o přiznání odkladného účinku žalobě. Rovněž v tomto případě nebyl přes výzvu soudu zaplacen soudní poplatek, který je spojen s podáním návrhu na odkladný účinek žaloby, který dle položky 20 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu o soudních poplatcích, činí částku 1 000 Kč. Vzhledem k tomu, že bylo zastaveno primární řízení o kasační stížnosti žalované, Nejvyšší správní soud se podaným návrhem dále věcně nezabýval.

K výroku II.:

Ve vztahu k posouzení splnění formálních požadavků k projednání kasační stížnosti podané osobou zúčastněnou na řízení I) zdejší soud ze spisu předloženého krajským soudem zjistil, že osoba zúčastněná na řízení I) učinila své oznámení, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, až po marném uplynutí lhůty, kterou jí k tomu krajský soud stanovil výzvou ze dne 12. 4. 2012. Této skutečnosti si je ostatně vědoma též osoba zúčastněná na řízení I), která v prvním podání učiněném vůči krajskému soudu v žalobním řízení ze dne 8. 6. 2012 uvedla, že *„na výzvy Krajského soudu v Ostravě doručené dne 17. 4. 2012, ať již k oznámení o uplatnění práv osoby zúčastněné na řízení (s koncem lhůty 2. 5. 2012) či k předložení vyjádření (s koncem lhůty 9. 5. 2012), stavebník pro náhlou hospitalizaci svého advokáta nereagoval a v době, kdy je zamýšlel předložit spolu se žádostí dle ust. § 40 odst. 5 s. ř. s., přezkumný soud již usnesením č. j. 22 A 49/2012-68 podané žalobě odkladný účinek přiznal.“*

Judikatura Nejvyššího správního soudu se k nastalé situaci vyjádřila již v rozhodnutí ze dne 10. 3. 2011, č. j. 9 As 77/2010 – 229 (všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), ve kterém jednoznačně uvedla, že ustanovení § 34 odst. 2 s. ř. s. stanoví, že dotčená osoba musí své oznámení o uplatňování práv osoby zúčastněné na řízení učinit na výzvu soudu ve stanovené lhůtě, která je svou povahou propadná (prekluzivní). To znamená, že pokud byla osoba přicházející v úvahu jako osoba zúčastněná na řízení soudem vyrozuměna o probíhajícím řízení a v jím stanovené lhůtě neoznámila, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, nemůže se později takového práva domáhat. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že s ním v řízení před krajským soudem bylo jako s osobou zúčastněnou na řízení jednáno; tímto nesprávným postupem nemohlo být jmenovanému založeno postavení osoby zúčastněné na řízení.

Zmeškání lhůty stanovené soudem pro oznámení uplatnění práv osoby zúčastněné na řízení lze z vážných omluvitelných důvodů na žádost prominout (§ 40 odst. 5 s. ř. s.); zákon totiž výslovně nestanoví, že zmeškání této lhůty prominout nelze (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2010, č. j. 7 As 70/2009 – 190). V projednávané věci však osoba zúčastněná na řízení I) neučinila žádný úkon, který by šlo hodnotit jako žádost o prominutí zmeškání lhůty. Ve svém podání ze dne 8. 6. 2012 pouze informovala o nemoci svého advokáta, o prominutí zmeškání lhůty však nepožádala. Lze tedy uzavřít, že se osobou zúčastněnou na řízení pro nesplnění formálních podmínek nestala. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení I) odmítl jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou dle ustanovení § 120 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Jak ve svém rozhodnutí sp. zn. 7 As 70/2009 vyslovil zdejší soud, v řízení o kasační stížnosti je nicméně třeba vycházet z toho, s kým jako s osobou zúčastněnou na řízení jednal krajský soud, a to i v případě, že jednal se subjektem, kterému toto postavení nepřísluší, neboť Nejvyšší správní soud nemůže sám vyslovit, že osobou zúčastněnou na řízení není (srov. ustanovení § 34 odst. 4 s. ř. s.). Pokud tedy osoba zúčastněná na řízení není stěžovatelem, její procesní postavení se v řízení před Nejvyšším správním soudem nemění. V projednávané věci se osoba zúčastněná na řízení I) domáhá procesního postavení stěžovatele, které jí však s ohledem na shora uvedené závěry nelze přiznat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost osoby

zúčastněné na řízení I) odmítl jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou dle ustanovení § 120 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení o kasační stížnosti žalované bylo zastaveno a kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení I) odmítnuta.

Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě však Nejvyšší správní soud osobám zúčastněným na řízení splnění žádné povinnosti, v souvislosti s níž by jí vznikly náklady, neuložil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu